

LA FESTA MAJOR

- Recorden un adagi que diu: «No hi ha temps que no torni»?
- Confiem, doncs, que un dia proper o llunyà, la Festa Major de Sta. Eulàlia serà com abans l'havien celebrada els nostres avis i pares; i que ara l'enyoren i també l'enyorem nosaltres.
- Canvien els temps, els costums i els mitjans de vida. Cada dia es descobreixen coses noves que augmenten les coses per descobrir.
- D'entre els invents nous, busquem el que més ràpidament ens faci obtenir un bon gruix de felicitat... i mentrestant, els nois i les noies ens fastiguejem buscant diversió.
- No serà que ho hem agafat inversament?
- Quan els entesos diuen que la humanitat pot viure millor si agermana les nacions, no ens fixem que desfem els pobles.
- Potser la causa d'aquest contrast, d'aquest podríem dir, no avenir-se la lletra amb la música, és que fem treballar més el cap que el cor: comptem molt i estímem poc.
- Vivim l'època de les absurdes contradiccions: Anem sobre les carreteres d'ahir amb els cotxes d'avui i els xòfers de demà.
- L'alegria veritat és la que es pot contagiar als altres.
- Amb enveïat o sense, amb valsos o balls ye-yés, amb pollastre o faisà, amb coll fort o amb ni-ki, amb minifalda o pantalons, amb melena o sense, el cor batega de la mateixa manera. I el cor dels santaelaliencs tornarà a estar satisfet quan vegi l'església plena de devoció, quan s'hagin acabat els números de la tómbola, quan s'hagi d'allargar la taula perquè hi càpiguen els convidats, quan tothom ja es porti o busqui la parella per a ballar, i es pugui dir, l'últim dia de la festa major: Noi, noia, quina Festa Major més lluïda!

